

mõned aastad tagasi Riias tuli ta minuga kõhklemata kell kaks öösel ja miinus üheksa kraadiga välja otsima kohta, kus saaks süüa pelmeene ja laulda karaoket. Tööreisil Helsingisse aga istusime lennukis kõrvuti ning see oli Anu elu esimene lend. Ta oli rahulik ja vapper ning tema esimesed sõnad pärast maandumist olid: „Nüüd tahaks ma ka helikopteriga lennata!”

Kallis Anu, soovime Sulle kõrget lendu, uusi avastusi, toredaid reise, head tervist ja palju rõõmu elust, lugejatest ning tööst raamatukogus.

Olga Einasto

Anneli Sepp 50

Sündinud 28.04.1974 Tallinnas

Õppinud Saue keskkoolis (1992), Tallinna Ülikoolis infoteadusi (1997)

Raamatukogus alates 01.11.2002

Kuidas ja millal sai sinust raamatukoguhoidja?

Otsuse minna raamatukogundust õppima tegin keskkooli lõpuaktusel. Kuni selleni olin olnud suures teadmatuses, mida edasi õppima minna. Teadsin ainult, et majanduslikel põhjustel pean valima mõne Tallinna kooli. Seal aktusel istudes tuli äkki pähe, et on ju olemas selline eriala nagu raamatukogundus! Huvi oleks olnud ka restaureerimise vastu, aga soovijate vähesuse tõttu seda lisaeriala kahjuks ei avatud.

Mis on sind hoidnud raamatukogus?

Olen tundnud end siin vajalikuna. Õnn ja juhus on andnud võimaluse teha raamatukogus väga erinevaid töid, olen näinud raamatukogu mitmekülgsemalt kui „keskmise” raamatukoguhoidja. See, et mu esimene töökoht sattus olema muusikaakadeemia raamatukogu, andis veel hulgaliselt lisavõimalusi. Olen saanud kujundada raamatukogu keskkonda, olla osaline ESTERi infosüsteemi kasutuselevõtus, töötada lugejateeninduses ja kataloogijana. Töö muusikakogudega on nõudnud süvenemist detailidesse ja tähelepanu pööramist nüanssidele, mis tihti jäävad tähelepanuta. Olen korraldanud retrokataloogimist ja digiteerimist, veebiarendust jms. Olen panustanud ERÜ ja ELNETi tegevusse, sh raamatukoguhoidja kutsestandardi rakendamisse, kohalike ja rahvusvaheliste ürituste läbiviimisesse jms.

Olen teinud palju vabatahtlikku tööd, enda kanda võtnud raamatukogu traditsioonide hoidmise olukorras, kus inimeste lahkumise tõttu oleks need katkenud. Nii toimetasin aastaid Nimeta Lehte ja olen vedanud UTLIB-teatrit.

Isegi kui me iga päev ei tegele kultuuripärandiga, on raamatukogus töötamine privileeg, mida me harilikult võib-olla ei oska hinnata. Töötame pika ajaloo akadeemilises asutuses, me ümber on arukad ja edasipüüdlikud inimesed.

Ja lisaks sellele veel bibliograafiate maailm, kuhu sattusin tänu ülikooli lõputööle Uku Masingust. Nüüdseks olen koostanud kümme-kond isikubibliograafiat, ühtki neist küll mitte oma põhitööna.

Kas on sul mõni kogemus, elamus, mis on sind sügavalt liigutanud?

Aastaid tagasi sain erakordse elamuse pärast IFLA konverentsi Göteborgis, kui avanes võimalus teha väljasõit Bohusläni maakonda 2500–3500 aastat vanu Tanumi kaljujooniseid vaatama. Need UNESCO maailmapärandi nimekirja kuuluvad joonised pärinevad Skandinaavia pronksiajast. Ma ei teadnud varem, et neid on nii palju, et neid saab

nii lihtsalt külastada. Vaimustusin ja üllatusin, kui rikkalik on nende pildikeel – kujutised paatidest, inimestest, rituaalidest, jahistseenidest – ja kui hea jutustamisoskus.

See kogemus muutis minu arusaama ajaloost. Alles siis, kui tekib isiklik side nähtuga, saad aru, et ajalooamatutes kirjeldatud maailm on tõesti päriselt olemas olnud. Seni on vaid pildid või faktid. Teise samalaadse kogemuse sain pärast üht konverentsi Californias San Francisco lähistel asuvas Muir Woodsi rahvuspargis. See paik on tuntud iidsete ranniksekvojade poolt – mõned puud on üle tuhande aasta vanad ja ulatuvad enam kuni

saja meetri kõrguseni, tüve läbimõõt võib ulatuda üheksa meetrini. Ranniksekvoiad on maailma kõrgeim puuliik ja üks vanimaid elusorganisme. Seal, selles müstilises metsas, sain tõeliselt aru, kui väike on inimene ja kui võimas on Loodus. Tajusin esimest korda nii elavalt, et olen üdini osa loodusest.

Milline on su lemmik elutarkus või rahvatarkus?

Ikka ja jälle on olukordi, kus tuleb meelde „Mida pole mõtet teha, seda pole mõtet ka väga hästi teha“, pärit on see ütlemine Toomas Liivamäe isalt.

In memoriam

TÜ raamatukogu mälestab
aastatel 2024–2025 lahkunud kolleege

Tiiu Aav 15.08.1937–25.02.2024

Marju Rikand 27.12.1943–24.04.2024

Külli Soobik 24.08.1965–28.07.2024

Kaljo Lepik 17.11.1930–07.10.2024

Krista Aru 01.08.1958–25.02.2025

Valve Liiva 29.01.1939–23.03.2025

Heljo-Mall Laas 07.04.1934–25.05.2025